

Adrian Cojocaru: Mă preocupă memoria personală, orașul și toate experiențele avute conviețuind alături de oameni

www.iqads.ro/articol/66440/artistemergent-adrian-cojocaru-ma-preocupa-memoria-personala-orasul-si-toate

14 Dec. 2023, 14:00 PM

Adrian Cojocaru a ajuns la Facultatea de Arte, secția Pictură, la 26 ani, după ce a experimentat cu muzica, desenul și designul grafic. Și s-a îndrăgostit iremediabil. O perioadă a crezut că va deveni muzician profesionist și că va desena doar în timpul liber. Între timp, rolurile s-au inversat și a ajuns să facă ce îi place cel mai mult - pictură.

La Muzeul de Artă Brașov, în cadrul expoziției *Fabulating About a Gelato Machine*, Adrian propune lucrarea "And it's really not her fault", în care surprinde viața din interiorul unei gelaterii. Adrian inserează deseori în lucrările sale aspecte ce țin de critica socială, observate în plimbările dese pe care le face în orașul în care locuiește sau în cele pe care le vizitează. Despre muzică și pictură, bucătării, oameni și scene urbane, povestește Adrian mai multe în rândurile de mai jos:

Etapele de formare

Recent am conștientizat că am fost fascinat dintotdeauna de gesturile mâinilor care lucrează. Am făcut tenis de performanță până pe la 12 ani când m-am mutat în Italia, iar asta m-a ajutat să înțeleg că prin repetitivitate devin mai bun.

Pentru că nu a mai fost posibil să practic acest sport la nivelul la care îmi doream, m-am refugiat pe internet și am început să desenez și să ascult multă muzică. Când urmăream concerte, mă fascina cum cântă instrumentiștii și îmi doream să pot face și eu ceea ce fac ei. Apoi, am început să ascult muzică electronică și mi-am cumpărat de ziua mea o consolă banală de mixat muzică și visam că o să fiu DJ.

Îmi petreceam vacanțele în România, iar de pe la 15 ani intram la festivalurile de muzică electronică în Club Zebra din Bacău, unde stăteam lângă pupitru și analizam fiecare mișcare pe care o făceau artiștii. Știam să pun muzică de pe playere și vinyl dinainte să fi încercat asta. În tot timpul acesta îmi petreceam după-amiezile pe forumul photoshop.com și realizam desene SF în Photoshop sub forma unor „semnături” care se puneau ca un avatar sub numele tău.

Am crezut că voi fi un muzician profesionist și că voi desena în timpul liber, dar în final s-a întâmplat chiar invers. Mi-am dorit încă din liceu să urmez Facultatea de Arte, însă nu am avut încredere în mine că aș trece de admitere. Abia la 26 de ani mi-am făcut curaj să încerc să intru, asta după diverse joburi unde ajutam de plăcere și la grafică atunci când era multă treabă.

La înscriere mai erau locuri doar la Pictură și mi-am zis că e perfect pentru că așa o să învăț compoziție și culoare. Odată ajuns acolo, m-am îndrăgostit iremediabil de acest mediu, am fost norocos să am un coordonator extraordinar, iar toate discuțiile pe care le-am avut de-a lungul anilor au contribuit esențial la înțelegerea faptului că arta este despre viață.

Temele care te preocupă

Mă preocupă memoria personală, orașul și toate experiențele avute conviețuind alături de oameni, de la muncile manuale, adesea trecute cu vederea, până la aspecte legate de urbanism. Folosesc mersul pe jos în practica mea artistică fiindcă mă ajută să observ și să analizez situații din oraș.

Critica socială este integrată în lucrările mele pentru a oferi perspective alternative asupra realității contemporane și pentru a stimula reflecții despre societate.

Ce te-a motivat să participi în programul Accelerator Brașov

Am vrut să particip în programul Accelerator Brașov atât pentru a întâlni și discuta cu alți artiști la început de drum ca și mine, cât și pentru a învăța din workshopurile susținute de profesioniști din domeniu.

Lucrarea ta din cadrul expoziției Fabulating About a Gelato Machine

În timp ce mă plimbam prin mall, am găsit o gelaterie care avea în spate ferestre cu vedere în laboratorul de producție. Am stat acolo câteva minute în șir fascinat de fiecare mișcare a mâinilor, parcă asistam la un ritual, știau exact care era pasul următor. Am fost inspirat să fac câteva poze de care am uitat apoi, până într-o zi în care mi-am dat seama că munca din bucătărie este asemănătoare cu cea pe care o fac eu în atelier. De la această idee am pornit o cercetare mai antropologică care a evoluat într-un nou proiect artistic.

La început, am petrecut câteva luni prin diverse bucătării profesionale documentând cum sunt organizate și analizând atât etapele de lucru, cât și relațiile dintre membrii echipelor. Apoi am făcut schițe și compoziții digitale, creând astfel o serie de posibile lucrări picturale. „And it's really not her fault” surprinde imaginea pe care o am atunci când mă gândesc la momentele petrecute privind în culisele gelateriei în acea zi.

Etapele procesului de creație

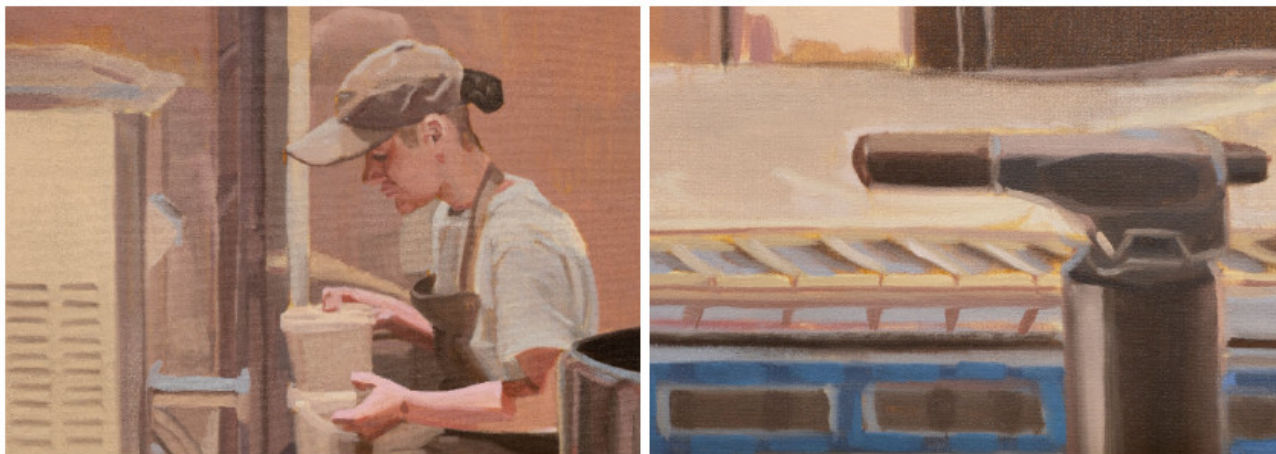
Am recreat întâi scena din gelaterie într-o compoziție digitală, prin modificarea imaginilor ca pe un colaj: am decupat, alterat și juxtapus cele două personaje pentru a le pune spate în spate. Apoi, am pictat schița direct pe pânză, urmând eboșa, care este o etapă de acoperire completă a suprafeței în culoare, urmată de pictarea în straturi subțiri de culoare cu timpi de așteptare pentru a se usca fiecare strat de ulei. Am pictat din spate în față pentru a crea iluzia de perspectivă.

Investigarea trecutului

Am citit poveștile din cartea „Slices of life” pe care ne-a propus-o Gia Țidorescu, curatoarea expoziției, ca punct de pornire al discuțiilor și mi-am adus aminte de numeroase întâmplări din adolescența mea petrecută în Italia. Multe dintre acestea sunt în strânsă legătură cu gastronomia. Locuind lângă cea mai bună gelaterie din oraș, ajungeam să merg aproape zilnic acolo, indiferent de anotimp și poate că această pictură este într-o măsură un tribut adus desertului meu preferat. Am descoperit în procesul de cercetare că memoria se modifică ori de câte ori este revizitată și devine o variantă romantizată a întâmplării reale, lucru care mă ajută în procesul de creație.

Cum s-a schimbat procesul de creație în ultimii ani

În ultimii ani am devenit mult mai organizat în etapele de creație, iar acest aspect a contribuit semnificativ la metodologia mea de cercetare artistică. Cred că ceea ce s-a schimbat în dezvoltarea mea ca artist de-a lungul anilor este faptul că acum reușesc să creez povești inspirate din observațiile din jurul meu.

Rolul artistului în 2023

Cred că stimularea societății se face și prin cultură, iar rolul meu ca artist este acela de a pune întrebări folosindu-mă de diverse moduri de exprimare vizuală care să genereze un dialog, indiferent de natura acestuia.
